

Postfaci

Parlar d'En Roger és parlar de mí, dels meus amics, dels meus somnis, de totes les borratxeres que hem tingut junts, de totes les dones amb les que he somiat, amb les que vaig pujar al cirerer, tot i que d'alguna no ho acceptés, de les que vaig estimar per error. Parlar d'En Roger sense que se'ns enterboli la mirada, és omplir la boca de bilis i escopir-li a uns i empassar-se la resta. Parlar d'En Roger és cagar-se damunt de tots els feixistes d'aquest món. **Mingo Cacauet.**

El primer còmic que vaig veure d'En Roger no em va agradar. Era cap allà l'any 1985, encara babejàvem amb les xorrades de l'Azagra i el Makoki, i compràvem setmanalment El Jueves, les dones ja eren un problema, i encara no sospitàvem que havien començat a prendre'ns el pèl amb la merda del postcapitalisme. No em va agradar el seu còmic, després n'he vist d'altres. Segueixen sense agradar-me. No crec que hi hagi ningú una mica centrat que pugui dir que un sol còmic d'En Roger és bo sense que la mentida travessi les seves paraules i traeixi el seu maleït cor. **Pahisa.**

Cap a l'any 1989, vivia amb en Sidro al Raval de Barcelona. Totes les nits intentàvem dormir xops de vi mentre les putes cridaven llur mercaderia, mentre els cotxes rugien carrer avall amb música de Los Amaya. A l'habitació, després de defraudar amb el meu membre minúscul a una altra incauta, vaig trobar uns còmics d'En Roger. Crec que eren dedicats al Gato Pérez. Els vaig fullejar, vaig tornar al dormitori, vaig destrossar sexualment a la incauta. La vaig fer vestir i la vaig fotre fora de casa. Em vaig rentar l'aparell, vaig trucar a l'habitació d'En Sidro i li vaig deixar els còmics d'En Roger. Quina nit!!! **Pau Burleta.**

Shakespeare i els Youth Brigade van dir fa massa temps que la història és un conte explicat per un idita ple de soroll i de fúria (Sound and Fury). Els personatges dels còmics d'En Roger són dels que et fan creure que hem extraviat l'esperit fa tant de temps que ja res ens permetrà recuperar-lo, que la única forma de viure és l'excés. Tots sabem que en Roger creu, per experiència i no solament per convicció, que el món és una merda i la seva gent la cosa que olora pitjor, i en els seus còmics descobrim les claus per a comprendre el món i el temps que ens ha tocat viure. **Caterina Marrameus.**

Despreciar a en Roger, ignorar-lo, i seguir essent un lacai d'aquesta cultura bobalicona que exorcita les seves misèries mostrant com a mites del mas media a individus com el Padre Apel·les, és escopir contra el vent. **Sargento Botella.**

¿És una obra de Roger, millor o pitjor que les demés? I ara ja no han de servir-nos les peticions de principis sobre el gust. Agradi o no agradi, l'obra de Roger és superior al 75% dels còmics contemporanis. Per la simple raó de que en els seus treballs s'hi veuen reflectits, amb una sinceritat i un rigor espantant, tot allò que aquesta merda de món de fi de mileni sembla entossit en amagar. El desarrelament del món, el desamor, la soledat, el sexe, la violència, l'alcohol, les drogues, la velocitat, el joc, l'esclavitud penosa d'un món que es proclama lliure, el buit d'una vida trista i sense sentit en una societat vertiginosa, hipòcrita i que oblidia fàcilment. **Garrotada Smith.**

En Roger és l'alegria que nada en l'orfanat del meu cor des del dia que va morir el Perich. En Roger és la merda que estan llençant per la boca tots els enterats de la cultura, la gran i la petita, en la seva imbecil vanitat. En Roger és allò que emana d'aquest cadàver que en diuen cultura i que ara alguns volen fer-li entrar amb calçador, a ell, a l'indecent d'En Roger, quan sempre ho ha despreciat com allò més repugnant que es pogués concebir. En Roger és el que sortirà de la merda amb la que es caga a sobre la vostra cultura. **Mossén Bardissa.**

Cada un dirà el que pugui, perquè el Roger de cada un és un de diferent. Jo, sense el meu, se ben poc que fer. **Jordi Sabatés.**